

Universitätsbibliothek Wuppertal

Accipite studiosi omnes Auli Gellii noctes micantissimas

Gellius, Aulus

Impressum Venetiis, Anno d[omi]ni. M.D.IX. die. xx.Aprilis

Liber sextusdecimus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-475](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-475)

AVLI GELLII NOCTIVM ATTICARVM COMMENTARII
LIBER SEXTVSDECIMVS.

¶ Verba Musonii græca digna atq; utilia audiri obseruariq;. Eiusdem utilita-
tis sententia a M. Catone multis ante annis Numantia ad equites dicta.

Cap. I.

Doleſcentuli cum etiam tum in ſcholis eſſemus: ἐνοῦ
μημάτιον, i. cōmētatiunculā: hoc græcum: quod appo-
ſui: dictum eſſe a Muſonio philoſopho audiebamus
& quoniā uere atq; luculente dictū: uerbiſq; eſt bre-
uibus: & rotūdis uinctum p̄ q̄libēter meminera-
mus. ἀντί πράξης καλὸν μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος ὀίχεται, τὸ δὲ κα-
λὸν μὲν ἀντί ποιήσης αἰχρὸν μετὰ ἡδονῆς, τὸ μὲν ἡδὺ ὀίχεται,
τὸ δὲ αἰχρὸν μὲν εἶ, i. ſi per laborem honeſti quippiā ege-
ris: labor abit: honeſtū manet. Si per uoluptatē turpe

feceris quippiā: quod ſuaue eſt abit: quod turpe eſt manet. Poſtea iſtam ip̄am
ſniam in Catonis oratione: quā dixit numantia apud equites poſitā legimus.
Quæ & ſi laxioribus paulo: longioribusq; uerbis cōprehenſa eſt: præq̄ illud
græcum quod diximus: quoniā tamē prior tēpore: antiquiorq; eſt: uenerabilior
uideri debet. Verba ex oratione hæc ſunt. Cogitate cum animis ueſtris: ſi quid
uos per laborem recte feceritis: labor ille a uobis cito recedet: benefactū a uo-
bis: dum uiuetis: non abſcedet. Sed ſi qua per uoluptatē nequiter feceritis: uo-
luptas cito abibit: nequiter factum illud apud uos ſemper manebit.

¶ Cuiusmodi ſit lex apud dialecticos percontandi: diſſerendiq; & quæ ſit eius
legis reprehentio.

Caput II

Egem eſſe aiunt diſciplinæ dialecticæ: ſi de quapiā re quærat: diſ-
puteturq; atq; ibi quod rogere: ut reſpōdeas: tum ne amplius qd
dicas: q̄ id ſolum quod es rogatus: aut aias: aut neges. Eaq; legem
qui nō ſeruant: & aut plus: aut aliter q̄ ſunt rogati reſpondeāt exi-
ſtimant rudes/indoctiq; eſſe: diſputandi q; morem atq; rōnem nō tenere. hoc
quidē quod dicūt in pleriq; diſputationibus p̄culdubio fieri oportet. Indefini-
tus nāq; inexplicabilisq; ſermo fiet: niſi iſterrogationibus: reſpōſionibusq; ſim-
plicibus fuerit determinatus. Sed enim eſſe quādā uident: in quibus ſi breui-
ter/ & ad id quod rogatus fueris reſpōdeas/capiare. Nā ſiq; his uerbis interro-
get: poſtulo ut reſpōdeas. Deſieris ne facere adulteriū an nō? ut cūq; dialectica
lege reſpōderis: ſiue aias: ſiue neges: hærebis in captione: tam ſi te dicas adulte-
rum/q̄ ſi neges. Sed quod minus eſt in interrogatione, ideſt addēdū. Nā qui fa-
cere aliqd nō deſinit: nō id neceſſario etiā fecit. Falſa igit̄ eſt ſpecies iſtius cap-
tionis/ & nequa q̄ p̄cedere ad id pōt. ut colligi/cōcludiq; poſſit/ eum facere adul-
terium/ qui ſe negauerit facere deſiſſe. Quid aut̄ legis iſtius ppugnatores in il-
a captiuncula facient: in qua hæreere eos neceſſum eſt: ſi nihil aliud q̄ quod in-
terrogati erunt reſponderint. Nam ſi ita ego iſtoꝝ aliquem rogem. Quicquid

dialecticæ
captiones

Capitula

Rotūdis
uerbis

Præq; e
libenter

nō pdidisti: habeas ne an nō habeas: postulo aut aias: aut neges ut cūq; breui-
ter respōderit: capietur. Nā si nō habere se negauerit: quod nō pdidit: colliget
oculos eū nō habere: quos nō pdidit. Sin uero habere se dixerit: colliget eum
habere cornua: quā nō pdidit Rectius igit: cautiussq; ita respondebit: qcquid
habui: id habeo si id nō pdidi. Sed huiuscemodi respōsio nō fit ex lege quā di-
ximus. Plus enī q̄ quod rogatus est respōdet. Et p̄pterea id quoq; ad eam legē
addi solet: nō esse captiosus interrogationibus respondendum.

¶ Quanam ratione effici dixerit Erasistratus medicus: si cibus forte deerit: ut
tolerari aliq̄ isper inedia possit: & tolerari fames. uerbaque ipsa Erasistrati sup
ea re scripta. Cap. III.

Totos
Dies

Esuritio

Nota

Scitharū
Mos.

Affabilissime
λογιστέον

Cum Phauorino romæ dies plerūq; totos eramus. Tenebatq; aīos
nostros homo ille fandi dulcissim⁹. Atq; eū quoquo iret: quasi ex li-
gua p̄sum eius capti prosequeremur. Ita sermonibus usq; quaq;
amoenissimis demulcebat. tū ad quēdā ægrū quū iisset uisere: nosq;
cū eo una itroissemus: multaq; ad medicos: q̄ tum forte istic erant: ualitudinis
eius gratia oratione græca dixisset. Ac ne hoc quidē inqt mirū uideri debet: q;
cū ante hac semp edundi fuerit appetēs: nunc post imperatā inediā tridui: oīs
eius appetitio pristina elāguerit. Nā quod Erasistratus scriptū reliqt inqt p̄pe-
modū uerū est: Esuritionē faciūt inanes: patētēsq; intestinorū fibræ & caua itus
uētris. & stomachi uacua hiātia. quæ ibi aut cibo cōplētur aut inanitate diuti-
na cōtrahunt: & cōnuēt: tūc loco in quē cibus capit uel stipato: uel adducto:
uolūtas capiēdi ei⁹: desiderādiq; restiguit. Scythas quoq; ait eūdē Erasistratū
dicere: quū sit usus ut famē lōgius tolerēt: fasciis uētrē strictissime circūligare
Ea uētris cōpressionē esuritionē posse depelli creditū est. Hæc tū Phauorinus
multaq; huiusmodi alia affabilissime dicebat. Nos auē postea quū libꝛ forte
Erasistrati legeremus διαρέσεων. i. diuisionū primū: id ipsum in eo libro: qd̄ Pha-
uorinū audiebamus dicere: scriptū offēdimus. Verba Erasistrati ad eā rē prinē-
tia: hæc sunt. ελογιστέον δ' ον παρατηρήσειν χυρὰν σύμπτωσιν τῆς κοιλίας. εἶναι τὴν σφόδρα
ἀσιτία. καὶ παρ' τοῖς ἐπιπλέον ἀσιτῶσι καὶ ἀπροαίρεσιν ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις ἢ πρὶν
παρακολληθεῖ. ὕστερον δὲ οὐκέτι. id est. Cogitabamus itaq; propter nimiam uētris cō-
pressionem summā esse inediā. Nā & ii qui sponte abstinent cibo primis tē-
poribus fame afficiunt: post aut minus. Deide paulum infra. εἰδισμένοι δεῖσι καὶ
οἰσῦθαι. ὅταν διὰ τινὰ καὶ ῥον ἀναγκάζονται ἀσιτεῖν. ζῶναις πλατείαις τὴν κοιλίαν διασφίγγειν
ὡς τῆς πείνης ἀυτοῦς ἢ πον ἐνοχλοῦσθαι. καὶ ὅτι καὶ ὅταν πλήρης ἡ κοιλία ἦ. διὰ τὸ κένω-
μα ἐν αὐτῇ μηδὲν εἶναι. διὰ τὸ οὐ πειῶσιν ὅταν δὲ σφόδρα συμπεπικῦναι ἢ κένομα οὐκ
ἔχει. id est. Scythæ etiam consueuerunt: si quando cuiuspiam rei causa inediā
ferre coguntur: latioribus fasciis uentrem cohibere quasi ita fames minus eos
infestet. Ventre etiam fere pleno: quia nulla in eo sit inanitas: fit ne esuriāt. Cū
autem uenter compressus admodum est: caret inanitate. In eodem libro Eras-
tra' us uim quādam famis non tolerabilem: quam græci βόλιμον καὶ βούπεινον.
id est esuritionem & anxiam edendi sitim appellāt: in diebus frigidissimis mul-
to facilius accidere ait: q̄ cum serenum atq; placidum est. Atq; eius rei causas:
cur is

cur
Ver
καὶ ἐ
ἐν τῶ
in ca
seren
¶ Q
fit iis
ceptu
ti inu
tis: p
quod
lis bel
hoibu
milita
beren
gistra
milia
pluris
utrem
quod
Corno
tebere
mino
tibus
derent
nibus
daq; q
set. Mo
crifici
iu sho
erit: eu
eum: q
ba hac
frequer
tus: equ
um cor
hortes

cur is morbus in eo plerūq; tempore oriatur nōdum sibi esse compertas dicit. Verba quibus id dicit: hęc sunt ἀπορον δὲ καὶ δέο μόνον ἐπισκέψεως, καὶ ἐπὶ τούτου καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν βουλευμάτων διατρίβειν τοῖς ψύχεσι μάλλον τὸ σύμπτωμα ἢ τὸ γίνεσθαι ἐν ταῖς ἐνδοταῖς, idest Dubium est: indigenq; considerationis: tum in hoc: tum in cæteris famelicis: quare in frigoribus magis huiuscemodi casus accidat: q̄ serenis temporibus.

Quo ritu: quibusq; uerbis fecialis populi Romani bellum indicere solitus sit iis: quibus populus Romanus bellum fieri iusserat. Et item in quæ uerba cōceptum fuerit iusiurandum de furtis militaribus sancientis. & uti milites scripti intra prædictum diem: in loco certo frequentarent: causis quibusdam exceptis: propter quas iusiurandum remitti æquum esset. Cap. III

Cinius in libro tercio de re militari fecialem populi Romani bellū indicentem hostibus: telumq; in agrum eorū iacentem hisce uerbis uti scripsit. Quod populus hermundulus: hominesq; populi hermūduli aduersus populū Romanū bellum fecere: deliquere: quodq; populus Romanus cum populo hermūdulo: hominibusq; hermūdulis bellum iussit. Ob eam rem ego populusq; Romanus populo hermūdulo hoibusq; hermūdulis bellum indico: facioq;. Item in libro eiusdem Cintii de re militari quinto ita scriptum est. Quū delectus antiquitus fieret: & milites scriberentur: in iusiurandum eos tribunus militaris adigebat in uerba hęc. In magistratu. C. Lælii, C. filii consulis. L. Cornelii, P. filii consulis in exercitu decēq; milia passuum prope furtum non facies: dolo malo: solus: neq; cum pluribus: pluris nūmi argentei. in dies singulos. Extraq; hastam: hostile: ligna: pabulum: utrem: follem: faculam: siquid ubi inueneris: sustulerisue: quod tuum nō erit: quod pluris nūmi argentei erit: uti tu ad. C. Lælium, C. filium consulem. L. ue Cornelium, P. filium cōsulem: siue ad quem uter eorū iusserit: proferas: aut p̄fitebere in triduo pximo/ quicquid inueneris/ sustulerisue in dolo malo. Aut domino suo/ cuium id cēsebit esse: reddes, uti quod recte factum esse uoles. Militibus aut scriptis dies præfiniebat: quo die adessent: & ut citati consuli responderent. Deinde ita concipiebat iusiurandum: ut adessent: his additis exceptionibus: nisi harūce aliqua causa erit: funus familiare: ferix uindemiales. Kalendæq; quæ non eius rei causa in eum diem collatæ sint/ quo is eo die minus ibi esset. Morbus fonticus auspiciū ue: quod sine piaculo præterire non liceat. Sacrificiū ue anniuersarium quod recte fieri non posset: nisi ipse eo die ibi sit: ius hostisue: status condictusue dies cū hoste, si cui eorū harunce: quæ causa erit: eum se postridie q̄ per eas causas licebit: eo die uenturum: aditurumque eum: qui eum pagum: uicum: oppidumue delegerit. Item in eodem libro uerba hęc sunt. Miles cum die: qui prædictus est aberat: neque excusatus erat infrequens dabatur. Item in libro sexto hoc scriptum est. Alæ dictæ exercitus: equium ordines: q; circum legiones dextra: sinistraque tanquam alæ in autum corporibus locabantur. In legione sunt centuriæ, lx. manipuli triginta: cohortes decem.

Hermūdulus

Verba feciale bellum iudicis

Legio uindemiales

Morb' fonticus

Sacrificiū anniuersarium

De Legio

Liquido

Celebre
vni

Aspectu

Vestibulū
atrium

Ve

Vescum

Virgilius

Oblectamētī grā
Litterator

Vestibulū quid significet, deq; eius uocabuli rationibus. **Cap. V.**

PLeraq; uocabula: qbus uulgo utimur: neq; tamē liquido scimus quid ea pprie atq; uere significēt: sed incōpertam: & uulgariā traditionē rei nō explore secuti: uide mur magis dicere quod uolumus q̄ dicimus. Sicuti est uestibulū uerbū ī sermonibus celebre:

atq; obuiū: nō oibus tamē qui illo facile utūtur satis per spectū. Aduerti enim quosdā: haud qua q̄ idoctos uiros opinari uestibulū esse partem domus primo rē: quā uulgus atriu uocat. Cæcilius Gallus in libro de significatiōe uerborū: quæ ad ius ciuile prinēt: secūdo uestibulū esse dicit nō ī ip̄is ædibus: neq; parte adiu: sed locū ante ianuā dom⁹ uacūū: p̄ quē auiā aditus: accessu s̄q; ad ædis est: cū dextra sinistraq; inter ianuā tectaq; quæ sunt uitæ iuncta: spatū relinq; tur. Atq; ipsa ianua p̄cul a uia est area uacanti intersita. quæ porro huic uocabulo ratio sit quæri multū solet. Sed quæ scripta legi: ea ferme omnia incōcinna atq; absurda uisa sunt. Quod Sulpitium autem Apollinarem memini dicere uirum elegāti sciētia ornatū huiuscemodi est. **Ve** particula sicuti quædā alia tū itēsiōne significat tū minutionē. Nī uet⁹ & uehemēs alterū ab ætatis magnitudine cōpositū. elisumq; est: Alterū a mentis ui: atq; īpetu dicitur. **Vescū** autē quod ex ue particula: & esca copulatum est: utriusq; diuersæ significationis uī capit. Aliter enim Lucretius uescū salem dicit ex edendi intentione. Aliter Lucilius uescum appellat cum edendi fastidio. Qui domos igitur amplas antiquus faciebant, locum ante ianuam relinquebant: qui inter fores domus & uiam medius esset. In eo loco qui dominum eius domus salutatum uenerāt: priusq; admitterentur consistebant, & neq; in uia stabant neq; intra ædes erant. Ab illa ergo grandi loci constitutione: & quasi quadam stabulatione uestibula appellata sunt spatia (sicut diximus) grandia ante fores ædium relicta: in quibus starent qui uenissent: priusq; intromitterentur. Meminisse autem debemus id uocabulum non semper a ueteribus pprie: sed per quasdam translationes esse dictum. Quæ tamē ita sunt factæ: ut ab ista de qua diximus proprietate non longe descuerint. Sicut illud in. vi. Virgiliū.

Vestibula ante ipsum: primisq; iu faucibus orci
Luctus: & ultrices posuere cubilia curæ.

Nō enī uestibulū priorē partē domus infernæ esse dicit. Quod obrepere pōt: tanq̄ si ita dicat. Sed loca duo demonstrat extra orci fores uestibulū & fauces. Ex quibus & uestibulum appellat ante ipsam domum & ante ipsa orci penetralia. Fauces autem uocat iter angustum per quod ad uestibulum adiretur.

Hostiæ quæ dicuntur bidentes quid sint: & quam ob causam ita appellatæ sunt. superq; ea re. P. Nigidii: & Iulii Higini sententiæ. **Cap. VI**

PEdeuntes grācia Brundusium nauem aduertimus. Ibi quispiam li guæ latinæ litterator Roma a Brundusinis accersitus experiundū sese uulgo dabat. Imus ad eum nos quoq; oblectamētī gratia. Erat enim fessus & languens animus de æstu maris, legebat barbare: in sciteq; Virgiliū septimum: in quo libro hic uersus est.

Centum lanigeras maclabat rite bidentes.

Et iubebat rogare se si quis quid omnium rerum uellet dicere. Tu ego indocti hominis confidentiam demiratus: doces ne inquam nos magister: cur bidentes dicantur: Bidentes igitur oues appellatae: iccircoque lanigeras dixit: ut oues planius demonstraret. Post hac inquam uidebimus: an oues solae (ut tu ais) bidentes dicantur. Et an Pomponius attellanus poeta: in gallis: transalpinis errauerit: quum hoc scripsit. Mars tibi uoueo facturus: si unquam redierit. bidenti uerre. Sed nunc ego a te rogavi ecquid scias esse huiusmodi uocabuli rationem. Atque ille nihil cotatus: sed nimium quantum audacter. Oues inquit bidentes dicitur: quod duos tantum dentes habeat. Vbi terrarum quaeso te inquam duos solos per naturam dentes habere ouem uidisti? Ostentum enim est: & piaculis factis procurandum. Tu ille per motus mihi & irritatus. Quare inquit ea potius quae a grammatico quaerenda sunt. Nam de ouium dentibus opilonones percontantur. Facetias ne bulonis hominis risi & reliqua. P. autem Nigidius in libro quem de extis composuit: bidentes appellari ait: non oues solas: sed omnes bimas hostias. neque tamen dixit aptius cur bidentes. Sed quod ultro existimabamus id scriptum inuenimus in commentariis quibusdam ad ius pontificum pertinentibus: Bidennes primo dictas littera imissa: quasi bidentes. Tu longo usu loquendi corruptam esse uocem: & ex bidennibus bidentes factum: quoniam id uidebatur esse dictum facilius. Higinus tamen Iulius qui ius pontificum non uidetur ignorasse in quarto libro: quos de Virgilio fecit: bidentes appellari scripsit hostias: quae per aetatem duos dentes altiores haberent. Verba illius ipsa posui. Quae bides est inquit hostia: oportet habeat dentes octo: sed ex iis duos ceteris altiores per quos appareat ex minore aetate: in maiorem transcessisse. Hae Higinii opinio: an uera sit: non argumentis: sed oculis iudicari potest.

Quod laberius uerba pleraque licentius: petulantiusque finxit. & quod multis inter uerbis utitur: de quibus an sint latina. quaeri solet. **Cap. VII.**

Aberius in mimis quos scriptitauit oppido quae uerba finxit praeciciter. Nam & Mendicimonium dicit: & mœchimoniū: & adulteriore: adulteritatemque pro adulterio: & depudicauit pro struprauit: & abluuium pro diluuiio. & quod in mimo ponit: quem Theophinum inscripsit: manuatus est pro furatus. Et item in fullone furem manuarium appellat. Manuari inquit pudorem perdidisti. Multaque alia huiusmodi nouat. neque non absolera quoque & maculantia ex sordidiore uulgi usu ponit: quale est in stamniariis. Tollet bona fide uos orcus nudas in Catonium & eluriare lintea: & la bandria dicit: quae ad lauandum sint data. & coltior inquit in fullonicam ecquid properas: ecquid praecurris caldonia? Item in restione: calabirriunculos dicit: quos uulgus calaburrones. Item in compitalibus malas malaxauit. Item in comenone. Hic est inquit ille gurdus: quem ego me abhinc duos menses ex africa uenientem excepisse tibi narraui. Item in mimo: qui describitur: nacca. L. Cippum dicit: & obbam: & camelliam: & pictatium & capitium: induis inquit capitium tunicae pictatium. Praeterea manua pro annua: gubernium pro gubernatore: & planum pro sycophanta: & nanum pro pumilione dicit. quae planum pro sycophanta. M. quoque Cicero in oratione scriptum reliquit: quam per

Pomponius

Bidentes quasi bidentes

Higinus quod de bidentibus.

Verba nota. ficta a laberio

Depudico abluuium

Vocabula multa nota

Instamari

Labadria Caldonia Callabirriunculus

Gurdus Camellia Gabnius Planus Nanum

Opilio

Bidentes

Facilio dictum

Scriptitauit

Oppido

Orcluer

Centum

Leucuna
Cotio

Empla-
stru neu.
genere

De Dialectica
Nota pulchra

Profata

Laelius

Idem

ppositio.
proquiu
pnuciatu

cluētio dixit. Atq; item in mimo: qui saturnalia inscriptus est: borulum pro far-
cimine appellat. & hoīem leucunam pro leui. Item in necromantia cotionem p
uulgare dicit: quem ueteres arulorē dixerūt. Verba Laberii hæc sunt. Duas
uxores: hoc hercle plus negocii est inquit cotio sex ædiles uiderat. Sed enim in
mimo: quem scripsit Alexandream: eodem quidem modo: quo uulgus: sed p
be: latineq; usus est græco uocabulo. Emplastrum enim dixit. *δυνετέρω* neutro
scilicet non genere scæminino: ut isti nouitii semidocti: uerba ex eo mimo ap-
posui. Quid est iusiurandum? Emplastrum æris alieni.

¶ Quid significet: & qd a nostris appellatū sit *ἄξιωμα*: qd dialectici dicunt. &
quædā alia: quæ prima in disciplina dialectica tradunt. **Cap. VIII.**

¶ Vm in disciplinas dialecticas induci: atq; imbui uellemus: necessū
fuit adire: atq; cognoscere quas uocant dialectici *εἰσαγωγὰς*. i. intro-
ductiones: tanq̄ in primo *πρὸ ἀξιωματικῶν*. i. pnūciatorū quæ. M. Var-
ro alias profata: alias proloquia appellat. Cōmētarium de proloquiis
Laelii docti hoīs: qui magister Varronis fuit: studiose quæsiuimus. Eūq; in pa-
cis bibliotheca repertū legimus. Sed in eo nihil edocēter: neq; ad instituēdū ex-
planate scriptū est. Fecisseq; uidet eum librū Laelius siue magis admonendi. q̄
aliorū docēdi gratia. Rediimus igit̄ necessario ad libros græcos: ex quibus ac-
cepimus *ἄξιωμα*. i. pronūciatū/definitū esse his uerbis *λεχθὲν αὐτοτελές. ἀποφαντὸν*
ἴσον ἐφ' ἑαυτῷ. i. discibile per se pfectum enūciabile quātum ex semetipso. Hoc
ego supsedi uertere: quia nouis & incōditis uocibus utēdū sit: quas pati aures p
insolentiam uix possent. Sed. M. Varro in libro de lingua latina ad Ciceronem
quarto & uicesimo expeditissime ita finit. Proloquiū est snia in qua nihil deside-
rat. Erit aut̄ planius: quid istud sit si exēplum eius dixerimus. *ἄξιωμα* igitur: siue
id proloquium dicere placet huiusmodi est. Annibal pœnus fuit. Scipio numan-
tiam deleuit. Milo cædis dānatus est. Neq; bonum est uoluptas: neq; malum.
Et oīno quicquid ita dicit̄: plena & pfecta uerborū snia: ut id necesse sit: aut ue-
rum: aut falsum esse: id a dialecticis. *ἄξιωμα*: id ppositio: id est oratio uerum: aut
falsum plene significans appellatum est a. M. Varrone sicuti dixi proloquium.
A Marco autem Cicerone pronūciatum. Quo ille tamen uocabulo tantisper
uti se attestatus est: quoad melius inquit inuenero. Sed quod Græci *συνημι-
κτον ἄξιωμα*. id est connexum pronūciatum dicunt: id alii nostrorum adiun-
ctum: alij cōnexum dixere. Id cōnexum tale est. si Plato ambulat: Plato mouet̄
Si dies est: sol sup terrā est. Item quod illi *συνμπεπλεγμένον*. i. copulatum: nos uel
cōiunctum: uel copulatum dicimus: quod est eiusdē modi. P. Scipio Pauli filii-
us: & bis cōsul fuit: & triūphauit: & cēsura functus est: & collega in cēsura. L.
Mumii fuit. In omni aut̄ cōiuncto: si unum est mēdacium: etiam si cætera uera
sunt: totum eē mēdacium dicit̄. Nā si ad ea oīa: quæ de Scipione illo uera dixi
addidero. Et Annibalem in Africa supauit: quod est falsum: uniuersa quoq; illa
quæ cōiuncte dicta sunt: ppter hoc unum. quod falsum accesserit: quia simul
dicent̄: uera nō erunt. Est uem aliud: quod græci *διεσυνμικτον ἄξιωμα*. i. nos disun-
ctum proloquium dicimus. Id huiuscemodi est. Aut malum est uoluptas: aut
bonum.

bonū. Aut neq; bonū: neq; malū est. Oīa autē quæ disīgunt: pugnātia esse in-
 ter sese oportet. Eorūq; opposita ἀντικείμενον græci dicūt. Ea quoq; ipsa iter sese
 aduersa eē. Ex oīb' quæ disīgunt: unū eē uerū debet: cætera falsā. Q d' si aut ni-
 hil oīum uerū aut oīa: pluraue: q̄ unū uera erūt. Aut quæ disīcta sunt: non pu-
 gnabūt: aut quæ opposita eorū sunt: cōtraria: iter se nō erūt. Tunc id disīctū
 mēdaciū est, & appellat' παραδιεξενυιδνον, i. uitiose disīctū, sicuti hoc est i quo
 quæ opposita nō sunt cōtraria. Aut curris aut ambulas aut stas. Nā ipsa quidē
 inter se aduersa sunt. Sed opposita eorū nō repugnāt. Nō ambulare enī & non
 stare / & nō currere cōtraria iter sese nō sunt, qm̄ cōtraria ea dicunt': quæ simul
 uera eē nō queunt. Possis, n. simul eodēq; tpe: neq; ambulare: neq; stare: neque
 currere. Sed hoc iā breue: ex dialectica libamētū dedisse nūc satis erit. Atq; id
 solū addēdum: admonēdūq; est q; huius disciplinæ studiū: atq; cognitio in pri-
 cipiis qdē tetra & aspnabilis: in suauisq; esse & inciuilis uideri solet. Sed ubi ali-
 quātum pcesseris tum deniq; & emolumētū eius in aīo tuo dilucebit: & seque-
 tur quædā discēdi uoluptas insatiabilis. Cui sane si modū nō feceris: periculū
 nō mediocre erit: ne ut pleriq; alii: tu quoq; in illis dialecticæ gyris atq; mæan-
 dristanq; apud sirenios scopulos cōsenescas.

*Cōtraria
 Laus dia-
 lecticæ
 Nō parua
 sanb' dya-
 lecticæ*

¶ Quid significet uerbū in libris ueterū creberrie positū susq; deq;. **Ca. IX**

Usq; deq; fero: aut usq; deq; habeo (his, n. oībus modis dī) uerbū
 est ex hoīum doctorū sermonibus: in poematis quoq; & in episto-
 lis ueterū scriptū plurifariā. Sed facilius repies, qui id uerbū osten-
 tent: q̄ qui itelligāt. Itaq; pleriq; nostrū quæ remotiora uerba inue-
 nimus: dicere ea pperamus non discere. Significat aut susq; deq; ferre: æquo
 aīo eē: & qd' accidit, nō magnipēdere. Atq; interdū negligere & cōtēnere: & p-
 pemodū id ualet qd' dī. ἀδιαφορεῖν, i. indifferēs eē. Laberius in cōpitalibus. Nūc
 tu lentus es: nunc tu susq; deq; fers. Materfamilias tua in lecto aduerso: sedet
 seruos sextātis uerbis nefariis utit'. M. Varro in sisenna: uel de historia. Quod
 si non horum omniū similia essent principia: susq; deq; esset.

*Susq; Deq;
 Olitafaria*

Lucilius in tertio. Verum hic ludus ibi susq; oīa: deq; fuere.
Susq; & deq; fuere inquam omnia ludus: iocisq;.
Illud opus durum: ut setinum accessimus finem.

Varia lūclij

ἔτι ἡ λοιπὸν, id est in reliquo.

¶ Vt aiunt: montes ætnæ omnes aspri athones.

¶ Quid sint proletarii: quid capitecens: quid item sit in. xii. tabulis assiduus.
 & quæ eius uocabuli ratio sit. **Cap. X**

Cum erat quodam die romæ in foro a negociis: & læta quædā ce-
 lebritas feriarū, legebaturq; in cōfessu forte cōplurium Ennii liber
 ex annalibus, iii. In eodem libro uerf us hi fuere.

*Proletarij
 Capitecensi quid sint*

Proletarius publicitus excubiis: ferr oq;
Ornatur. ferro muros: urbemq; forumq;
Excubiis curāt: Tū ibi quæri captū est quid esset pletarius. Atq; ego aspiciēs
quēpiā in eo circulo ius ciuile callentē familiarē meum rogabā: ut id uerbum

Ex. xii. tab
Annalem

Lex ebu-
tia

Proletarij
Capitecēsi

proleta-
rius
Capitecē-
sus

Affiduus
ab affibus

De psyllorum
interitu:

enarraret, & quum ille se iuris: nō rei grammaticæ peritum esse respōdisset: eo maxime inquam te dicere hoc oportet: quādo ut prædicas iuris peritus es. Nā q; Ennius uerbum hoc ex duodecim tabulis uestris accepit: in quibus si recte cōmemini: ita scriptum est. Affiduo uindex affiduus esto. Proletario ciui qui uis uolet uindex esto. Petimus igitur ne annalem hunc. Q. Ennii: sed duodecim tabulas legi arbitrare. Et qd sit in ea lege proletarius ciuis interpretare. Ego uero inq; dicere atq; interpretari hoc deberē: si ius faunorū & aboriginum didicissem. Sed enī quum proletarii & affidui: & fanates & uades & subuades & uigilantiquinq; asses: & taliones: furto rumq; quæstiones cum lance: & litio euauerint: omnifq; illa duodecim tabularū antiquitas: nisi in legis actionibus centū uirialium causarum lege Ebutia lata consopita sit: studium scientiamq; ego præstare debeo iuris: & legum: uocumq; earū quibus utimur. Tum forte quadam Iulium Paulum poetā memoriæ nostræ doctissimū prætereuntē conspeximus. Is a nobis salutatus: rogatusq;: uti de snia deq; rōne istius uocabuli nos doceret. Qui i plabe inq; romana tenuissimi: pauprimiq; erāt: neq; āplius quā mille qngētū aris incēsum deferebāt: proletarii appellati sunt. Qui uero nullo aut pquā paruo are cēlebant: capitecēsi uocabātur. Extremus aut cēsus capitecēsorū aris fuit. ccclxxv. Sed qm̄ res pecuniāq; familiaris obsidis uice: pignorisq; eē apud rempublicam uidebat: amorisq; in patriam fides quadam in ea: firmamētūq; erat: neq; proletarii: neq; capitecēsi milites: nisi in tumultu maximo scribebant: quia familia quæuis aut tenuis: aut nulla iis erat. Proletariorum tñ ordo honestior aliquanto & re & nomine: quam capitecenforū fuit. Nam & asperis reip. temporibus: quum iuuentutis inopia esset in militiā tumultuariā legebant. Armaq; iis sumptu publico præbebātur. Et non capitis cēsiōne: sed prosperiore uocabulo: a munere: officioq; prolis edendæ appellati sunt: q; cū re familiari parua minus possent rēp. iuuare: sobolis tñ gignendæ copia ciuitatem frequentarent. capitecenfos autem primus. C. Marius: ut quidam ferunt: bello cimbrico difficillimis reipu. temporibus uel potius: ut Salustius ait: bello iugurthino: milites scripsisse traditur: quum id factum ante: in nulla memoria extaret. Affiduus in duodecim tabulis: & pro locuplete: & facile munus faciente: dictus ab affibus. i. are dando: quum id tempora reipu. postularent. Aut a muneris pro familiari copia faciendi assiduitate. Verba autem Salustii in historia iugurthina de. C. Mario cōsule: & de capitecenfis hæc sunt. Ipse interea milites scribere: nō more maiorum: nec ex classibus: sed ut libido cuiusq; erat capitecenfos plerosque. Id factum alii inopia bonorum alii pambitionē consulis memorabant. q; ab eo genere celebratus: auctusque erat: & homini potentiam quærenti: egentissimus quisque oportunissimus.

Historia ex Herodoti libris sumpta de psyllorum interitu: qui in syrtibus africanis colebant.

Caput. XI.
Mens in Italia marforum orta fertur esse a circes filio Marso. Propterea Marsis hominib; quorū dūtaxat familiæ cū externis cognationibus nōdū etiā pmixtæ corrupteq; sunt ui quadā genitali datū: ut serpentiū

ut serpentium uirulentorum domitores sint & incantationibus herbarumque succis faciant medelarum miracula. Hac eadem uis praeditos esse quosdam uidemus qui psylli uocantur. Super nomine quorum & genere: quum in ueteribus litteris quaesisset in quarto denique Herodoti libro: fabulam hanc de psyllis inuenimus. Psyllos quondam fuisse in terra africa: conterminos nasamonibus. Austrumque in finibus eorum quodam in tempore per quam ualidum: ac diutinum flauisse. Eo flatu aquam omnem in locis in quibus colebant exaruisse. Psyllos re aquaria defectos eam iniuriam grauius austro succensuisse. Decretumque fecisse uti armis sumptis ad austrum: perinde quasi ad hostem iure belli res repetitum proficiscerentur. Atque ita profectis uentum austrum magno spiritus agmine uenisse obuiam. Eoque uniuersos cum omnibus copiis: armisque cumulis montibusque arenas superiectis opperuisse. Eo facto psyllos ad unum omnes interisse. Itaque eorum fines a nasamonibus occupatos.

Marfi

Psylli

De iis uocabulis, quae Cloatius Verus aut satis commode: aut nimis absurde: & illepide: ad origines linguae graecae redegit. Cap. XII

Cloatius Verus in libris: quos inscripsit uerborum a graecis tractorum: non pauca hercle dicit curiosae & sagaciter conquisita: neque non tamen quadam futilia & friuola. Errare inquit dictum est $\epsilon\rho\rho\epsilon\tau\epsilon$. id est a pereundo. Versumque infert Homeri: in quo id uerbum est $\epsilon\rho\rho\epsilon\kappa\alpha\kappa\eta\gamma\lambda\acute{\eta}\nu\eta$. Id est pereas mala pupilla oculi & illud.

Errare

$\epsilon\rho\rho\epsilon\epsilon\kappa\upsilon\eta\sigma\omicron\upsilon\upsilon\beta\alpha\sigma\omicron\nu\epsilon\lambda\epsilon\gamma\chi\iota\sigma\epsilon\zeta\omega\nu\tau\omega\nu$. id est

Ocius o pereas uiuorum ex insula abusus.

Hallucinationi

Item alucinari factum scripsit ex eo quod dicitur graece $\alpha\lambda\upsilon\epsilon\upsilon$. i. languere: unde locum quoque esse dictum putat g littera in c conuersa tarditate quadam animi & stupore: qui allucinantibus plerumque usu uenit. Item fascinum appellat quasi $\beta\alpha\sigma\kappa\alpha\iota\upsilon\epsilon\upsilon$. id est inuidere. Comode hac sane omnia: & conduceret. Sed in libro quarto Fenerator inquit appellatus est

Lucus fascinare

Fenerator

2us ind p^{ut}

quasi $\phi\alpha\upsilon\upsilon\epsilon\sigma\acute{\alpha}\omega\nu$ $\epsilon\rho\rho\epsilon\tau\epsilon$ $\phi\alpha\upsilon\upsilon\epsilon\sigma\acute{\alpha}\omega\iota$ $\epsilon\pi\iota\tau\omicron$ $\chi\epsilon\theta\eta\sigma\acute{o}\tau\epsilon\theta\omicron\nu$. id est facile apparens ab apparendo: ad id quod melius ac benignius est: quoniam id genus hominum speciem ostendent humanitatis: & comodi esse uideantur inopius numeros desiderantibus

Foenus

Idque dixisse ait Hypsicrate quempiam gramaticum: cuius libri sane nobiles sunt super iis quae a graecis accepta sunt: siue hoc aut ipse Cloatius: siue nescio qui alius nebulo effutiuit: nihil potest dici infulsius. Fenerator, n. sicut, M. Varro in libro tertio de sermone latino scripsit a foenore est nominatus. Foenus autem dicitur

a foetu: & quasi a foetura quadam pecuniae parietis atque increfcentis: & iccirco: & M. Catonem: & ceteros aetatis eius foenatorem sine a littera pronunciat se tradit: sicuti foetus ipse: & foecunditas appellata.

Quid sit municipium: & quid a colonia differat: & quid sint municipes: quaerit eius uocabuli ratio: ac proprietates atque inibi quoque diuus Hadrianus in senatu de iure atque uocabulo municipium uerba fecit. Cap. XIII

Municipium quid dicitur

Colonia et quid sint

Municipes

Municipes & municipia uerba sunt dictu facilia & usu obuia. & ne uerba repias qui haec dicat: quoniam scire se plane putet quod dicat. Sed praefertur

Facilia dictu

Facilia dictu

eto aliud est: aliud dicitur. Quotus enim fere nostrum est qui quum ex co-
 lonia populi Roma, sit: non & se municipem esse: & populares suos municipi-
 pes esse dicat: quod est a ratione: & a ueritate longe auersum. Sic adeo & mu-
 nicipia quid: & quo iure sint: quumque a colonia differant ignoramus. Existima-
 musque meliore conditione esse colonias: quam municipia de cuius opinionis tam
 promixtae erroribus diuus Hadrianus in oratione quam de italicensibus: un-
 de ipse ortus fuit in senatu habuit peritissimi disseruit: mirarique se ostendit quod
 & ipsi italicenses & quaedam item alia municipia antiqua in quibus uticenses
 nominat: cum suis moribus legibusque uti possent in ius coloniarum mutari ge-
 stiuerint. Praenestinos autem refert maximo opere a Tiberio imperatore petisse:
 orasseque uti ex colonia in municipii statum redigerentur. Idque illis Tiberium
 pro referenda gratia tribuisse: quod in eorum finibus sub ipso oppido, ex capitali
 morbo reualuisset. Municipales ergo sunt ciues Romani ex municipiis suo iure
 & legibus suis utentes muneris tantum cum populo Roma, honorarii parti-
 cipes: a quo munere capeffendo appellati uidentur: nullis aliis necessitatibus:
 neque ulla populi Roma, lege astricti: nunquam populus eorum fundus factus esset:
 Primos autem municipales sine suffragii iure: cerites esse factos accepimus. Co-
 cessumque illis: ut ciuitatis Romanae honorem quidem caperent. Sed negotiis
 tamen atque oneribus uacarent: pro sacris bello gallico receptis: custoditisque.
 Hinc tabulae cerites appellatae uersa uice: in quas censores referri iuebant
 quos nota causa suffragiis priuabant. Sed coloniarum alia necessitudo est.
 Non enim ueniunt extrinsecus in ciuitatem. Nec suis radicibus nituntur: sed
 ex ciuitate quasi propagatae sunt. Et iura institutaque omnia populi Roma, non
 sui arbitri habent. Quae tamen conditio: quum sit magis obnoxia & minus li-
 bera: potior tamen & praestabilior existimatur propter amplitudinem maiesta-
 temque populi Roma, cuius istae coloniae: quasi effigies parua simulacraque esse
 quaedam uidentur & simul quia obscura oblitterataque sunt: municipiorum iu-
 ra quibus uti iam per in noticiam non queunt.

Municipes

Colonia

Oblitterate

Quod M. Cato differre dixit properare: & festinare. Et quae comode Verrius
 Flaccus uerbum: quod est festinat interpretatus sit. Cap. XIII.

Festinare & properare idem significare: atque in eadem rem dici ui-
 dentur. Sed M. Cato id differre existimat: Eaque hoc modo diui-
 sa uerba sunt ipsius ex oratione: quam de suis uirtutibus habuit:
 aliud est properare: aliud festinare. Qui unum quid mature tran-
 sigit: is properat: qui multa simul incipit neque perficit: is festina. Verrius
 Flaccus rationem uolens dicere differentiae huius festinat inquit a fando dici-
 tur. quonia ista ignauiore: qui nihil perficere possunt plus uerborum quam ope-
 ris habet. Sed id nimis coactum atque absurdum uidetur. Neque tanti momen-
 ti esse potest prima in utroque uerbo littera: ut propter eam unam tam diuersa
 uerba festinare & fari: eadem uideri debeant. Commodius autem propiusque
 uisum est festinare: quasi fessum esse. Nam qui multis simul rebus properan-
 dis defessus est: is iam non properat: sed festinat.

Differunt Propero
 festino

Quid

Quid Theophrastus mirū de perdicibus scriptū reliquerit: & quid Theopompus de leporibus.

Cap. XV

Theophrastus philosophoꝝ pitissimus oēs in paphlagonia pdices bina corda haberi dicit. Theopompus ī bifalciā lepores bina iecora.

Agrippas a partus ægri & iprosperi uitio appellatos. Deqꝫ is. d eabus: quæ uocantur Prosa: & postuerta.

Cap. XVI

Vorū in nascēdo nō caput: sed pedes primi extiterāt q partus difficillimus ægerrimusqꝫ habetur: agrippæ appellati uocabulo ab agritudine & pedibus. Cōfixos esse aut pueros in utero Varro dicit a capite ifimo nixos sursum pedibus elatis non ut hois natura est: sed ut arboris. Nī pedes cruraqꝫ arboris appellat ramos. Caput stirpē atqꝫ caudicem. Quando igitur inquit cōtra naturam forte conuersi in pedes: brachiis plerūqꝫ diductus retineri solēt: ægriusqꝫ tūc mulieres enitūt. Huius piculi deprecādi gratia aræ statutz sunt romæ duabus carmētibꝫ: quaz altera. Postuerta nominata est. Prosa altera: a recti puerisqꝫ partus: & potestate & noīe.

Cap. XVII

Quæ ratio uocabuli sit agri uaticani.

T agrum uaticanum: & eiusdem agri deum præsidem appellatū acceperamus: a uaticiniis: quæ ui atqꝫ instinctu eius dei in eo agro fieri solita essent. Sed præter hanc causam. M. Varro in libris diuinarum: aliam esse tradit istius nominis rationem. nam sicut Aius inquit deus appellatus: araqꝫ ei statuta est: quæ est ifima noua uia qꝫ eo in loco diuinitus uox edita erat: ita uaticanus deus nominatus penes quem essent uocis humanæ initia: quoniam pueri simulatque parti sunt eam primam uocem edunt: quæ prima in uaticano syllaba est. Idcircoqꝫ uagire dicit: exprimente uerbo sonum uocis recentis.

Lepida quædā memoratu: & cognitu de parte geometriæ: quæ δ τρικη. idest perspectiua appellatur. Et item alia quæ μετρικη. idest dimensiuā. Et tertia itidē quæ dicitur κανονικη idest regularis.

Cap. XVIII

Ars quædā geometriæ δ τρικη. i. perspectiua appellat: quæ ad oculos pertinet. Pars altera quæ ad auris κανονικη. idest regularis uocat: q̄ musici ut fundamento artis suæ utuntur. Vtraqꝫ harum spatiis & interuallis linearum: & ratione numerorum constat δ τρικη. idest perspectiua facit multa demiranda: id genus: ut in speculo uno imagines unius rei plures appareant. Item ut speculū in loco certo positū: nihili imaginet: aliorū translātū faciat imagines. Itē si rectius speculū spectes: imago fiat tua eiusmodi: ut caput deorsum uideatur. pedes sursum. Reddit etiā causas eadisciplina: cur istæ quoqꝫ uisiones fallāt: ut q̄ in aqua cōspiciūtur: maiora ad oculos fiāt. Quæ procul ab oculis sunt minora. κανονικη. idest regularis aut longitudo: & alitudnes uocis emetitur. Longior mēsurā uocis ρυθμος. idest modulus numerus ordo pedum dicit. altior μέλος. idest modulatio cantus. Est & alia species κανονικη. idest regularis: quæ appellatur μετρικη. idest mēsuratiō per quā syllabaz lōgarū: & breuiū: & mediocriū iūctura & modus cōgruēs cū

De perdicibus
Et leporibus
perdices
lepores

Agrippæ

Caudes
Cap. arbor.
Postuerta
Prosa
Dea

Agri uaticani

uaticanus
ager

uagire

Lepida quedam de
parte geometrie:

principiis geometriæ aurium mēſura examinatur. Sed hæc inquit. M. Varro: aut omnino nō discimus: aut prius deſiſtemus q̄ intelligamus cur diſcēda ſint. Voluptas autē inquit: uel utilitas taliū diſciplinārum in poſt principiis exiſtit: quū p̄fectæ abſolutæq; ſunt. in principiis uero ipſis ineptæ & inſuaues uidēt̄.

¶ Sumpta ex historia Herodoti libro priō ſuper fidicine arione. Cap. XIX.

C Eleri admodum: & cohibili oratione: uocūq; filo tereti: & candido fabulam ſcripſit Herodotus ſuper fidicine illo Arione. Vetus inquit & nobilis Ario cantator fidibus fuit. Is loco: & oppido methymnæus terra atq; inſula omni leſbius fuit: Eum Ariōem rex corinthi periander amicū amatūq; habuit artis gratia. Is inde a rege proficiſcitur terras inclytas Siciliam: atque Italiā uiſere. Vbi eo uenit: aures oīum mēteſq; in utriuſque terræ urbibus demulſit. In quæſtibus iſtic: & uoluptatibus amoribus hominum fuit. Is tum poſtea grandi pecunia & re bona multa copioſus corinthum inſtituit redire. Nauem igitur & nautas ut natiores amitioreſque ſibi corinthios delegit. Sed eo corinthios homine accepto nauique in altum prouecta: prædæ pecuniæq; cupidos cœpiſſe conſilium de necando Arione. Tum illum ibi pernicie intellecta: pecuniam cæteraq; ſua ut haberent: deſiſſe uitam modo ſibi ut parcerent: orauifſe. Nautas precum eius harum commiſeritum eſſe illatenus: ut ei necem afferre per uim ſuis manibus temperarent. Sed imperauifſe: ut iam ſtatim coram deſiliret præcepſit in mare. Homo inquit ibi territus ſpe omni uitæ perdita: id unum poſtea orauit ut priuſquam mortem oppeteret induere permitterent ſua ſibi indumenta: Et fides capere: & canere carmen caſus illius ſibi conſolabile. Feros & immanes nauitas prolubiū tum audiendi ſubit. Quod orauerat impetrat. Atq; ibi mox de more cinctus: amictus ornatus ſtanſq; in ſumme puppis foro carmen: quod orthrium dicitur: uoce ſublatiſſima cantauit. Ad poſtrema cantus cum fidibus ornatuq; omni ſicut ſtabat canebatq; eiēcit ſeſe procul in profundum. Nautæ haud quā dubitantes quin periſſet: curſum quem facere cœperant: tenuerunt. Sed nouum & mirum & pium facinus contigit: Delphinum repente inter undas ad nauifſe: & dorſo ſuper fluctus edito uectauifſe. Incolumique eum corpore. & ornatu: tænarum in terram laconicā deuexiſſe. Tum Arionem prorſus ex eo loco corinthum petiuiſſe. Talemq; Periandro regi: qualis delphino uectus fuerat: ſeſe obtuliſſe. Eique rem ſicuti acciderat: narrauiſſe. Regem iſtæc parum credidiſſe arionem quaſi falleret cuſtodiri iuſſiſſe. Nautas requiſitos: ablegato arione: diſſimulanter interrogafſe: ecquid audiſſent in iis locis: unde ueniſſent ſuper arionem? Eos dixiſſe: hominem quum inde irent in terra Italia fuiſſe: cumque illic bene agitare: & ſtudiis delectationibusq; urbium florere: atq; in gratia pecuniæq; magna fortunatum eſſe. Tum inter hæc eorum uerba arionem cum fidibus & indumētis: cum quibus ſe in ſalū eiaculauerat extitiſſe. Nautas ſtupefactos: cōuictosq; ire inſicias non quiſſe. Eam fabulam dicere leſbios & corinthios atq; eſſe fabulæ argumentum: q̄ ſimulacra duo ænea ad tænarum uiſerent̄. Delphinus uehens: & homo inſidens.

Auli Geliū

Tereti
filo
Arionis
historia

Arionis
historia

Orthriū
carmen

Orthriū
carmen

Orthriū
carmen